

dat het gebruik ervan niet te rijmen valt met het internationaal humanitair recht. Want met nucleaire wapens kun je in oorlogen niet voldoen aan het belangrijke principe dat je steeds een onderscheid tussen burgers en militairen moet maken. Kernwapens zijn een miljoen keer zo destructief als de 'Moeder van alle bommen' die de VS onlangs op Afghanistan dropten.

Buitenlandse Zaken huilt terecht tranen met tuiten als er in Syrië chemische wapens worden ingezet. Maar Reynders en co. blijven tegelijkertijd constant dreigen met wapensystemen die nog veel destructiever zijn en waarvan de gevolgen niet te overzien zijn.

Het gevolg van onze Belgische achterkamerpolitiek is dat onze diplomaten zich alles kunnen permitteren

Dat die enkele kernwapenstaten een verbod op kernwapens niet (meteen) zien zitten, is nog te begrijpen. Maar het is nauwelijks te vatten dat bondgenoten, die tegelijk in het non-proliferatieverdrag het statuut van niet-kernwapenstaat hebben, als poedels achter de kernwapenstaten moeten aanhollen, alsof kernwapens van cruciaal belang zijn voor het nationale belang van hun land. Temeer omdat de topman van de nummer één van die alliantie, Donald Trump, de Navo meermaals als verouderd heeft bestempeld en dat maar één keer heeft toegesproken.

Ondertussen in Nederland

Wanneer vraagt een Wetstraat-journalist nu eindelijk aan Reynders waarom België in theorie voor nucleaire ontwapening is, maar als na zeventig jaar voor het eerst multilaterale onderhandelingen worden opgestart uitblinkt in afwezigheid? Zou het misschien kunnen dat we het moeilijk hebben om met landen die een andere mening hebben – zelfs als het over de meerderheid in de wereld gaat – in dialoog te treden? Kop in het zand en dogmatisch vasthouden aan ons groot gelijk: nucleaire afschrikking.

In Nederland gaat het er anders aan toe. Daar heeft de minister van Buitenlandse Zaken vorig jaar een lang debat gevoerd met het parlement, en zijn meerderheid en oppositiepartijen het eens geraakt om de Nederlandse regering te verplichten aanwezig te zijn bij deze nucleaire ontwapeningsonderhandelingen.

Voor alle duidelijkheid: Nederland is net als België lid van de Navo, en Nederland heeft net als ons land nog Amerikaanse tactische kernwapens op zijn grondgebied liggen, daterend van de Koude Oorlog. Nederland zit echter vandaag mee aan tafel in New York, ook als het land het niet altijd eens is met de visie van zijn tafelgenoten.

Het gevolg van onze Belgische achterkamerpolitiek is dat onze diplomaten zich alles kunnen permitteren, en dus gewoon niet aanwezig zijn op historische onderhandelingen, en Saudi-Arabië steunen als het gaat om mensenrechten. Dit zijn de zoveelste voorbeelden van een schijnheilig buitenlands beleid. Aangezien Reynders al jaren aan het hoofd staat van de FOD Buitenlandse Zaken, heeft hij een grote verantwoordelijkheid in deze twee dossiers.

ambtstermijn aan de KU Leuven al heel wat verwezenlijkt. Zo is hij erin geslaagd een eis van de academici in te willigen: ze moeten niet langer veel publicaties hebben, het moeten vooral goede publicaties zijn. Nu dat probleem aangepakt is, wil hij in zijn tweede ambtstermijn ook voor zichzelf iets realiseren. Iets gelijkaardigs, maar toch anders. 'Waarom zou ik minder tweeten? Ik ga voor al betere tweets proberen te versturen.'

'Mooie woorden, maar worden ze ook waargemaakt?' (Touring in 'De Standaard')

Dit citaat slaat niet op het voornemen van Torfs, maar op wat de Vlaamse regering wil realiseren tegen 2030. Want ooit was 1992 een magisch jaar waarin alles zou veranderen omdat toen de Europese Unie werd opgericht. U weet wat er van gekomen is. Ook 2000 was zo'n magisch jaar, want we begonnen een nieuwe eeuw. Maar nu is 2030 het nieuwe 2000 dat het nieuwe 1992 was. U moet er maar eens op letten. Wat er de voorbije dagen allemaal aangekondigd werd tegen 2030? Een kleine greep: het aantal verkeersdoden zal worden gehalveerd, net als het aantal stadsvoertuigen op klassieke

brandstoffen. H&M wil tegen dan alle kleding recycleren. Gent wil tegen 2030 veertig procent minder uitstoten en Leuven wil klimaatneutraal zijn. De luchthaven van Oostende moet in 2030 dubbel zoveel mensen tewerkstellen, het binnenvaartvervoer van goederen moet tegen dan twintig procent bedragen, China wil dan het WK voetbal organiseren en volgens een rapport zullen we in 2030 twee planeten nodig hebben om aan al onze behoeften te voldoen. En o ja: Alejandro Valverde zal volgens Hugo Camps ook in 2030 de Waalse Pijl winnen. Of dat de meest lachwekkende voorspelling zal blijken, weten we ... in 2030.

'Patrick Janssens had hopen kwaliteiten, maar er was één groot probleem: hij hield niet van socialisten' (SP.A'er Louis Tobback over zijn ex-voorzitter in 'Gazet van Antwerpen')
Kameraadschap is duidelijk geen vriendschap.

Scoop kiest elke week een aantal citaten, met een kritische blik op sterke verhalen en hoe ze in de media gebracht worden.

'Ga dansen en muziek maken, blij geïnteresseerd in kunst en cultuur. En seks blijven hebben, natuurlijk.'

De Nederlandse schrijfster **SASKIA NOORT**, zelf 50, geeft de 50 jaar geworden koning Willem-Alexander wat goede raad mee. 'Gelukkig heeft hij het met een vrouw als Máxima getroffen' (in 'Trouw').

Blijf van mijn verkaveling

Dat buurtbewoners van een woonwijk in Zolder zo verkrampt reageren op een tijdelijke camping op hun erf, belooft – alle betonstops nog aan toe – niet veel goeds voor de toekomst, vreest **GIDEON BOIE**.

Hoe de betonstop snel verzandt in een denkstop op stedelijke duurzaamheid, dat toont een proefproject in Zolder. De initiatiefnemers wilden er de onderbenutte ruimte in een doornsee-woonwijk beter benutten – denk aan voortuinen, bermen, lege kavels.

Architectuurwijzer vzw en Universiteit Hasselt schreven daarom een open-ideeënwedstrijd uit. Een jury samengesteld uit lokale betrokkenen en experts koos het voorstel 'Zolder zomert' van architecten Burobill. In plaats van de obligate speelstraten tekenden zij een tijdelijke camping uit in de voortuinen, om er onder meer optredens en workshops te organiseren.

Dat was allemaal buiten de waard gerekend. De lokale buurtvereniging van de Blauwe Wijk mobiliseerde Jan en alleman om de eerste workshop (20 april) onmogelijk te maken. Niet minder dan honderd mensen maakten fysiek duidelijk dat de initiatiefnemers beter elders hun tent konden opslaan. 150 handtekeningen hadden ze bij. De actievoerders overstemden de positieve stemmen van mensen die wél bereid waren tuin en toilet ter beschikking te stellen.

Alle mogelijke bezwaren werden uit de kast gehaald. Het was een bonte mix van oprechte bezorgdheid met groteske, om niet te zeggen xenofobe, angsten. Hoe blijft onze woning bereikbaar met de auto? Wie waakt over de eigendommen als we op vakantie zijn? Hoe voorkomen we dat het een tentenkamp voor vluchtelingen wordt? Hooft het project niet eerder in Brussel thuis?

Vredige leven verstoord

De organisatie gaat niet vrijuit. Enkele buurtbewoners hadden het wervende artikel in de krant (*Het Belang van Limburg*, 10 april) gelezen als een aankondiging van voldongen feiten. Maar het probleem zit dieper dan communicatie. Ondanks jaren onderzoek in de wijk bleef het draagvlak nihil. Bewonersbevraging is gezellig tot er effectief een project op touw gezet wordt. Tegelijk wordt academisch onderzoek wel erg moeilijk als het voor elk proefproject eerst een toelating van buurtbewoners nodig heeft.

Hoe dan ook maakt de protestactie duidelijk dat Zolder Zomert voor de buurtbewoners een 'cognitieve dissonantie' vormde. Het voorstel van een tijdelijke camping verstoortte het vredige leven in de verkaveling. De ruimtelijke aanleg met brede asfaltstroken en gemillimeterd gazon is bedoeld om elke binnendringer snel in het vizier te krijgen, schreef architect Wim Cuyvers ooit. In de protestactie werd niet zozeer een vreemde deling, maar een creatief idee met pek en veren uit de wijk gebonjourd.

Een creatief idee werd met pek en veren uit de wijk gebonjourd

De totale verwerping van enig initiatief is opmerkelijk. Actiegroepen reageren gebruikelijk afwijzend vanuit een gemakkelijke sofa. Mensen met creatieve ideeën krijgen de bewijslast toegeschoven. In Zolder kwam het niet eens zover: de hele buurt stond paraat om de eerste workshop te verbieden. Bewijzen hoefden niet eens geleverd te worden. Collectief ruimtegebruik? Een aanstellerij.

Ietsje dichter bij elkaar

Eén ding zijn de buurtbewoners vergeten. Vroeg of laat zullen we moeten nadenken over de verkaveling. De tijdelijke camping in Zolder was een heel bescheiden aanzet van een discussie die met de zogeheten 'betonstop' door de Vlaamse regering aangekondigd is. De betonstop betekent in de praktijk werken aan scenario's voor stedelijke verdichting – niet alleen in de stad, maar vooral in subuurbaan Vlaanderen.

De verkavelingssoap in Zolder toont dat Vlaams minister-president Geert Bourgeois (N-VA) en Vlaams Bouwmeester Leo Van Broeck nog veel werk voor de boeg hebben. Een tijdelijke camping is blijkbaar ondenkbaar in een doorsnee-verkaveling. Hoe zal de lokale gemeenschap reageren als er extra bouwlagen opgelegd worden in de verkaveling? Wat als we in de toekomst net ietsje dichter bij elkaar moeten wonen?

GIDEON BOIE

Docent en onderzoeker
Faculteit Architectuur
(KU Leuven).

CORRECTIES & AANVULLINGEN

Hedebouw in Antwerpen. De 'petjes en linten' van de studenten die vroegtijdig de lezing met Raoul Hedebouw verlieten, zijn van het KVHV-Antwerpen en het NSVI-Antwerpen. Deze studentenverenigingen zijn geen liberalen en zijn niet verbonden met

Open VLD (*DS 26 april*).

Beursadvies. Voor informatie of om het boek *Beleggen voor (je) kinderen* te bestellen, kunt u mailen naar wilfried.voorspoels@gmail.com, niet naar wilfried.voorspoels@gmail.com (*DS 24 april*).